

U KOGA DA SE POUZDAM?

Predstavljamo diskusiju vođenu nedavno na temu da li se čovjek koji je vjeran Bogu i upoznat sa Božjim načelima smije u bilo kojoj životnoj situaciji osloniti na laži. Diskusija je vođena između osobe koja sebe smatra biblijskim vjernikom, a čije smo izjave, argumente i tvrdnje u diskusiji označili **plavom** bojom. Ova osoba vjeruje da je vjerniku koji je upoznat sa svim načelima Božjeg zakona, u određenim specifičnim životnim situacijama, kada je na primjer naš život ili život našim bližnjih ugrožen, dopušteno lagati kako bi se sačuvao naš život ili život naših bližnjih. Druga osoba koja je sudjelovala u diskusiji je naš brat u Kristu. Da li Bog u Svetom Pismu odobrava ovaj način postupanja kada su u pitanju njegovi vjerni koji su upoznati sa njegovim načelima, saznajte u nastavku kroz ovu kratku diskusiju.

Počeo bih sa prvim stihom koji nam je poznat, ali je dobro da se podsetimo. Božja reč kaže: „Srce je iznad svega prevarno, i beznadno opako: ko ga može upoznati?“ Jeremija 17:9. I sledeći stih: „Jer moje misli nisu vaše misli, niti su vaši putevi moji putevi“, govori GOSPOD“ Isaija 55:8. Zato je jako važno da se uvek držimo teksta i da naše reči budu „tako govori Gospod“.

Evo šta je Božji prorok rekao na kom temelju treba da gradimo istinu: „Nije dovoljno imati dobre namere, nije dovoljno činiti samo ono što čovek smatra da je pravo. Njegovo spasenje je u pitanju i zato svako mora da istraži Pismo. Bez obzira koliko su jaka njegova uverenja, koliko god da je uveren da njegov propovednik zna šta je istina, to nije temelj na kome bi trebalo da se zida.“ Elen Vajt, Velika borba, 598. str. orig.

Na osnovu ovih njenih izjava podsetimo se stiha na kom temelju onda treba da zidamo istinu. „Neće svaki onaj koji mi govori: ‘Gospode, Gospode’, ući u kraljevstvo nebesko, nego onaj koji vrši volju Oca mogega, koji je u nebu. Mnogi će mi u onaj dan reći: ‘Gospode, Gospode, nismo li mi u tvoje ime prorokovali? i u tvoje ime zloduhe izgonili? i u tvoje ime mnoga čudesna dela činili?’ Tada ću im otvoreno reći: ‘Nikada vas nisam poznavao: Idite od mene, vi koji činite bezakonje.’ Stoga ću svakoga ko ove moje reči sluša, i izvršava ih, uporediti s mudrim čovekom koji svoju kuću sagradi na steni: spusti se kiša, nadodu bujice, zapušu vetrovi i udare na tu kuću i ona se ne sruši; jer je bila utemeljena na steni. A ko god sluša ove moje reči, a ne izvršava ih, biće nalik ludom čoveku koji svoju kuću sagradi na pesku: spusti se kiša, nadodu poplave, duvaju vetrovi i udare na tu kuću i ona se sruši; i beše ruševina njena velika.” Matej 7:21-27.

Čitamo u istoj knjizi kako treba da tumačimo Pismo: „Biblijski jezik se mora objašnjavati jedino u skladu sa njegovim očiglednim značenjem (‘pisano je’) osim ako nisu upotrebljeni simboli ili slike. Hrist je obećao: ‘Ako ko bude činio njegovu volju, znaće za taj nauk je li od Boga ili ja sâm od sebe govorim. Onaj ko sâm od sebe govori, slavu svoju traži; ali onaj ko traži slavu onoga koji ga je poslao, istinit je i nema u njemu nepravednosti.’ Jovan 7:17-18. Kada bi ljudi prihvatili biblijski tekst onako kako je napisan, kada ne bi bilo lažnih učitelja da zavode i zbunjuju ljudski um, moglo bi se obaviti delo koje bi obradovalo anđele i dovelo u Hristovo stado hiljade i hiljade onih koji sada lutaju stazom zablude.“ Elen Vajt, Velika borba, 599. str. orig.

Jako je važno da dok čitamo Pismo ništa ne dodajemo niti oduzimamo, već da prihvatimo onako kako je napisano. Postoji nekoliko upozorenja, ja ću izneti jedno. „Svaka reč Božja je čista; on je štit onima koji se uzdaju u njega. **Nemoj**

dodavati njegovim rečima, da te ne ukori i da ne ispadneš lažljivac.“ Izreke Solomunove 30:5-6.

Izneću još jednu jako važnu izjavu od Elen Vajt koja je upućena svakom čoveku, a posebno nama, jer je poslednje vreme. „Poslednja velika obmana uskoro će se odigrati pred našim očima. Antihrist treba da učini svoja čudesna dela svima na vidiku. Falsifikat će biti tako sličan originalu da niko neće biti u stanju, **osim uz pomoć Svetog Pisma** da uoči razliku među njima. Zato **svaku izjavu i svako čudo** treba oceniti na temelju njegovog svedočenja. Oni koji budu nastojali da poslušaju sve Božje zapovesti, suočiće se s protivljenjem i ismejavanjem. Moći će da opstanu jedino u Bogu. Da bi izdržali nevolje koje su pred njima, moraju da upoznaju Božju volju onako kako je otkrivena u Božjoj reči. Niko osim onih koji su ojačali svoj um biblijskim istinama, neće opstati u poslednjem velikom sukobu. Svaka duša biće stavljena na probu – da li će više slušati Boga nego ljude? Odlučujući trenutak je pred vratima. Da li su naše stope utvrđene na steni Božje nepromenljive reči? Da li smo spremni da hrabro stanemo u odbranu **Božjih zapovesti i vere Isusove?**“ Elen Vajt, Velika borba, 593, 594. str. orig. „Ovde je postojanost svetih, ovde su oni koji drže zapovedi Božje i veru Isusovu.“ Otkrivenje 14:12.

Jedno jako bitno pitanje koje je Gospod Isus uputio zakoniku glasi: „A on mu reče: 'Šta piše u zakonu? **Kako čitaš?**'“ Luka 10:26. Svaki čovek treba da se upita kako čita? Da li kako piše ili kako bi on želeo da piše. Iako si pročitao prethodni članak o belim lažima i nisi se složio sa njim iako nisi izneo sa čim se ne slažeš, podsetiću te još jednom na neke stihove. Kao dokaz da se može lagati u slučaju kada čovek štiti svoj ili nečiji život, izneo si da su babice slagale da bi spasile mušku decu, jer su se bojale Boga. Rekao sam ti da one nisu imale potpuno svetlo o Božjem zakonu, pogo-

tovo ne kao što ga mi danas imamo, jer i sam znaš da su živjele u krugu neznabožaca 400 godina. Elen Vajt je pisala o njima i rekla je da su to bili narodi koji su raspolagali sa malim znanjem o Bogu i imali malo vere u njega (PiP, 282. str. orig.). Takođe, znamo da je Rahava bila žena koja je čula da postoji živi Bog koji je izveo svoj narod iz ropstva i preveo kroz Crveno more. Ona je poverovala u njega, a isto tako nije poznavala njegov zakon. Učinila je po svetlosti koju je imala tog trenutka. Elen Vajt je pisala o tom hananskom narodu: „Stanovnici Hanana imali su bezbrojne prilike za pokajanje. 40 godina pre toga, razdvajanje Crvenog mora i kazne nad Egiptom svedočile su o nadmoćnoj sili Izrailjskog Boga. Sada je uništenje vladara Madijana, Galada i Vasana još jednom pokazalo da je Gospod viši od svih bogova. Svetost njegovog karaktera, njegova odbojnost prema moralnoj nečistoti, jasno je bila prikazana kaznama koje su pogodile Izrailj zbog učestvovanja u ponižavajućim obredima Valfehora. Svi ti događaji bili su poznati stanovnicima Jerihona, a mnogi među njima delili su Ravino uverenje da je Gospod, Bog Izrailjev 'Bog gore na nebu i dole na zemlji'. Kao i ljudi pre potopa, **Hananejci su živeli jedino da bi se rugali nebu i skrnavili zemlju.**“ PiP, 492. str. orig. „Svi stanovnici grada i sve živo što se nalazilo u njemu 'žene i ljudi, deca i starci, i volovi i ovce i magarci' sve je bilo stavljeno pod mač. Jedino je verna Rava, zajedno sa svojim domaćinstvom bila pošteđena da bi se održalo obećanje uhoda.“ PiP, 491. str. orig.

Nama treba da bude primer Hrist, jer je on rekao da je **svetlost sveta**: „Ponovno im dakle Isus reče govoreći: 'Ja sam svetlo sveta. Ko mene sledi, neće hodati u tami, nego će imati svetlo života.'“ Jovan 8:12. Božja reč nam govori da se u njegovim ustima nije našla nijedna prevara. „On koji greha ne učini niti se nađe prevare na ustima njegovim.“ 1. Petrova

2:22. Pismo nam govori da su, takođe, ljudi koji su pred prestolom Božjim, bez mane i u njihovim ustima se ne nađe prevara: „I u ustima se njihovim ne nađe prevare; jer neporočni su pred prestolom Božjim.“ Otkrivenje 14:5. Međutim, neki ljudi govore da je Isus ipak slagao. Koriste stih iz Jovana 7, gde je Isus rekao da neće ići sa braćom u Judeju na praznik, ali je ipak kasnije otišao. Međutim, u stihovima nigde ne piše da neće ići, evo kako glasi stih: „Tada im Isus reče: 'Moje vreme još nije došlo, a vaše je vreme svagda pogodno. Vas svet ne može mrziti; ali mene mrzi, jer ja svedočim o njemu da su mu dela zla. Vi uzadite na ovaj praznik: ja još ne uzlazim na ovaj praznik, jer se moje vreme još nije ispunilo.“ Jovan 7:6-8. Isus je rekao da njegovo vreme još nije došlo, a ne da neće ići na taj praznik. Isus je uvek sve činio po Božjoj volji, a ne po svojoj. Zato je čekao, da ga Otac pošalje, a ne da on nešto čini u svojoj sili. „Ja ne mogu ništa da učinim sam od sebe - kako čujem onako sudim. Moj sud je pravedan, jer ne vršim svoju volju, nego volju onoga koji me je poslao.“ Jovan 5:30. „Onaj koji me je poslao sa mnogom je. Nije me ostavio samog, jer ja uvek činim ono što je njemu ugodno.“ Jovan 8:29. Imamo puno primera, a jedan od njih je Lazareva smrt. Kada je Isus čuo da je Lazar veoma bolestan, nije odmah otišao i izlečio ga u Očevoj sili. Očeva volja je bila da sačeka i ode kada Lazar umre, kako bi se Otac proslavio u Sinu (Jovan 11:1-45).

Mnogi govore „tako govori Gospod“ i da se drže teksta, ali da li je u praksi zaista tako? Gospod nam kaže preko Jovana: „Nisam vam pisao zato što ne znate istinu, nego zato što je znate i **zato što nijedna laž nije od istine.**“ 1. Jovanova 2:21, ali čovek dodaje da ipak postoji nešto što nije laž. Gospod nam govori: „**Ne svedoči lažno protiv svog bližnjeg.**“ 2. Mojsijeva 20:16, ali čovek dodaje da postoji nešto što se ipak može govoriti lažno. Iako čovek zna da kada do-

daje Božjim rečima, može se pokazati kao lažov i da će mu se dodati sva zla napisana u Bibliji, ipak odlučuje da ide širokim putem. Mi se moramo odlučiti hoćemo li služiti ocu laži: „Vi ste od oca đavola i hoćete činiti želje oca svoga. On je bio čovekoubica od početka i ne stoji u istini jer istina nije u njemu. Kad govori laž, **od svojega govori jer je lažac i otac laži.**“ Jovan 8:44, ili Bogu koji je pravda i istina: „Pravednost tvoja pravednost je večna i zakon tvoj istina.“ Psalm 119:142.

Ono što moram naglasiti, dok sam čitao tvoj članak i što je veoma opasno, često se koriste reči **zamislimo** ili **pretpostavimo**. Tada se čovek vodi svojim mislima, a ne Božjim koje su zapisane u njegovoj reči. Sledeći primer koji si izneo za spasavanje života, a da nije laž kada se laže jeste kada su se Jevreji dogovarali da ubiju Pavla: „A nakon što je prošlo mnogo dana, dogovoriše se Jevreji da ga ubiju, ali Saul sazna za njihovu zaveru. I nadzirali su vrata danju i noću da ga ubiju. Tada ga učenici noću uzeše i spustiše u korpi niz zidine.“ Dela apostolska 9:23-25.

[Smatram da kada čovjek spasava nekome život, to se ne gleda kao laž i kršenje Božjeg zakona...](#)

Stih kaže da je Pavle to saznao i Jevreji su čuvali vrata grada dan i noć, kako bi mogli da ga uhvate i ubiju, ali su ga učenici noću spustili preko zida u korpi i tako ga spasili. Nigde u stihovima ne piše da su sreli ikoga ili da su lagali, ali čovek dodaje Pismu pa kaže: „A šta da su naleteli na nekoga?“ Ako čovek ima potpuno poverenje u Boga to pitanje ne sme ni da postavlja. Hvala Bogu, nadahnuo je Elen Vajt da napiše šta su zapravo oni radili pre nego što su spustili Pavla preko zidina. „Pavle se sada vratio u Damask, i hrabro je propovedao u Isusovo ime. Jevreji nisu mogli izdržati

mudrost njegovih argumenata, i zato su se savetovali zajedno da učutkaju njegov glas na silu – jedini argument koji je preostao za propadajući cilj. Odlučili su da ga ubiju. Apostol je bio upoznat sa njihovom namerom. Vrata grada su bila pažljivo čuvana, danju i noću, da bi sprečili njegovo bekstvo. **Zabrinutost je učenike privukla Bogu u molitvi; bilo je malo spavanja među njima**, jer su bili zauzeti smišljajući načine i sredstva za bekstvo izabranog apostola. Konačno su smislili plan kojim je on pušten sa prozora, i spušten preko zida noću u korpi. Pavle je uspeo da pobegne na ovaj ponižavajući način iz Damaska.“ Elen Vajt, Događaji iz Pavlovog života, glava III, 30. str.

Mi ne treba da tražimo nevolju iz budućnosti koja se možda nikad neće desiti, već treba da se usrdno molimo i oslonimo na Boga i njegova obećanja. On je rekao da nikada neće dopustiti da na nas padnu nevolje veće nego što možemo izdržati, nego će stvoriti izlaz da možemo da stojimo čvrsti u njemu. „Iskušenje veće od ljudskoga nije vas zahvatilo: jer veran je Bog, koji neće dopustiti da budete iskušani iznad onoga što možete podneti, nego će s iskušenjem dati i izlaz da možete izdržati.“ 1. Korinćanima 10:13. „Zazovi me u dan nevolje: ja ću te izbaviti, a ti ćeš me proslaviti.” Psalm 50:15.

„Istina jeste da **Bog mrzi usne lažljive i kada varamo i lažemo**. Svakako. Ali u ovom slučaju Rahaba je to učinila pod uticajem Božjeg duha.“

„Smatram da kada čovek spašava nekome život to se ne gleda kao laž i kršenje Božjeg zakona. I to nipošto ne znači niti ispada da bi i nas Bog lagao da nas spasi. Ne slažem se sa tom temom nipošto.“

U ovom izlaganju si napisao da je Rahava **slagala pod uticajem Božjeg duha**. Već u sledećem izlaganju si napisao nešto što je suprotno prethodnoj izjavi.

Znači, slažeš se da Bog može da nadahne čoveka da slaže u kontekstu spasavanja života, ali se ne slažeš da bi Bog nas lagao da nas spasi. **Razmislimo malo o ovim tvrdnjama**. Sa druge strane pismo nas uči da duh nije **DUH ZABLUDE** nego **DUH ISTINE**.“ Jovan 14,16: I ja ću zamoliti Oca i on će vam dati drugog utešitelja da bude s vama uvek. **Duha istine**, koga svet ne može primiti, jer ga ne vidi i ne poznaje. A vi ga poznajete, jer boravi sa vama i biće u vama.

Sledeće što si izneo je za babice da nisu htele da poslušaju kralja da ubiju jevrejske bebe jer su se bojale Boga i izneo si stih šta je bojati se Boga. „Čujmo završnu reč svemu: Boga se boj i zapovesti njegove drži, jer to je sve što je do čoveka.“ Izreke Solomonove 12:13. I to je tačno, jer tako govori Gospod. One su se držale Božjeg zakona „Ne ubij“, a suprotstavile kraljevom zakonu. Mi ne smemo da učestvujemo u ubistvu ni kao direktni izvršitelji, ni kao saučesnici, kao Savle koji nije ubio Stefana ali je čuvao odeću onih koji su ga kamenovali i podržavao to ubistvo. I bio je kriv pred sudom Božjim (Dela apostolska 7:57-58, 8:1).

Sledeći primer koji koristiš za laži jeste kada se Mojsije rodio i roditelji se nisu pokorili kraljevoj naredbi da se sve muške bebe ubiju, već su skrivali dete 3 meseca. Oni se nisu pokorili ljudskom zakonu, već Božjem, koji glasi „Ne ubij“. Međutim ti si ovu scenu upotrebio da opravdaš laži.

"Vjerom Mojsija, kad se rodi, tri mjeseca skrivahu roditelji njegovi jer vidješe da je djetesce lijepo i nepobojaše se kraljeve odredbe." Hebrejima 11:23. Ne pobojaše se", čije odredbe? Kraljeve odredbe, kraljevog dekreta. Taj kraljev dekret je išao suprotno Božjem Zakonu i načelima. U tom

slučaju neposlušnost takvim dekretima jeste poslušnost Božjom zapovijedima. Da li bolje sada razumijemo što nije laž i što jeste zapravo laž?

Hajde da vidimo širi kontekst stihova: „I začeo žena i rodi sina. Videvši da je krasan, krila ga je tri meseca. Kada ga više nije mogla skrivati, uze za njega kovčeg od rogoza, prema ga muljem i smolom te stavi dete u njega; i položi ga u šaš uz obalu reke. Njegova je sestra stajala podalje da vidi šta će biti sa njim. I sišla je faraonova kći da se opere kod reke, dok su njene devojkice šetale rečnom obalom. Ugledavši kovčeg u šašu, poslala ona svoju sluškinju da ga donese. Otvorivši ga, ugleda dete; i gle, dete zaplaka. I sažali se ona na njega i reče: 'To je jedno od jevrejske dece.' Tada njegova sestra reče faraonovoj kćeri: 'Da odem i pozovem ti dojilju od jevrejskih žena da ona doji dete za tebe?' Faraonova joj kći reče: 'Idi.' I ode devojkica te dozva detetovu majku. I reče joj faraonova kći: 'Ondesi ovo dete i doji ga za mene, a ja ću ti plaćati.' I uze žena dete pa ga je dojila.“ 2. Mojsijeva 2:2-9.

U svim ovim stihovima nigde nema nijedne reči o tome da je neko nekoga lagao. Stihovi pišu o tome da je Jevrejka krila dete 3 meseca i kad ga više nije mogla kriti, napravila je korpu u koju je stavila bebu i pustila niz reku. Međutim, vidimo da je Bog sve to vodio i dete se našlo u rukama faraonove kćeri, a preko nje je Bog vratio sina u majčine ruke da ga hrani. Bog je blagoslovio njenu vernost i to što se pouzdala u njega.

Elen Vajt takođe piše o ovom događaju: „Dok je ova naredba bila na snazi, Amramu i Jokebedi, posvećenim Izraelcima iz Levijeva plemena, rodio se sin. Dete je bilo 'krasno', a roditelji, verujući da se bližilo vreme Izraelovog oslobođenja i da će Bog podići izabavatelja svoga naroda, odlučili su

da ne žrtvuju svog sina. Vera u Boga je jačala njihova srca, 'i ne pobojaše se kraljeve odredbe' (Jevr. 11,23). Majka je tri meseca uspevala sakrivati dete. Onda, shvatajući da mu više ne može pružiti sigurnost, ona je načinila malu košaricu od papirusove trske i oblepila je smolom i paklinom, položila je dete u nju i spustila je u trstiku uz rečnu obalu. Nije se usudila ostati da ga čuva, da ne bi svoj život i život deteta izložila opasnosti. Međutim njegova sestra Mirjam je ostala u blizini, naoko ravnodušna, brižno motreći da vidi šta će se dogoditi sa njenim malim bratom. A tu su bili i drugi čuvari. Majčine gorljive molitve predale su dete Božjoj brizi, a nevidljivi su anđeli leteli iznad njegovog skromnog mesta. Anđeli su faraonovu kćer usmerili upravo na to mesto. Bog je čuo majčine molitve, i njena je vera bila nagrađena. Ona je tada sa velikom zahvalnošću započela svoj radosni zadatak. Verno je koristila priliku da odgoji dete za Boga. 12 godina je Mojsije bio kod nje. Svu svetlost koju je imala prenela je na Mojsija. Ona je nastojala usaditi u njegov um strah Božji, **LJUBAV PREMA ISTINI I PRAVDI**, te se žarko molila da bude sačuvan od pokvarenih uticaja. Ona mu je pokazala ludost i greh idolopoklonstva, i rano ga naučila da se klanja i moli živom Bogu koji ga može čuti i pomoći mu **U SVAKOJ NEVOLJI**." Elen Vajt, PiP, 242, 243. str, orig.

Sledeći događaj koji si izneo na četvrtoj strani jeste događaj između Davida i kralja Akiša (1. Samuelova 21:10-15). Rekao si da je tu David lagao i pravio se lud kako ga kralj ne bi ubio i da David uopšte nije zgrešio Bogu iako je lagao.

David ovde uopće nije zgrešio Bogu što je tako uradio. Moramo zaista paziti da ne upadnemo u FANATIZAM

Hajde da vidimo šta Elen Vajt piše u knjizi Patrijarsi i proroci o ovom događaju. „David je pobegao k Ahisu, caru Get-

skom, jer je mislio da će biti sigurniji među neprijateljima svog naroda nego u ma kojoj Saulovoj oblasti. Ali Ahisu je dostavljeno da je David onaj čovek koji je nekada ubio filistejskog junaka; tako se David tražeći utočište među neprijateljima Izraela našao u velikoj opasnosti. Da bi se spasao, David se napravio lud i tako uspeo pobeći. Prva Davidova greška je što u Nobu nije pokazao potpuno poverenje u Boga, a **druga što je obmanuo Ahiša**. David je imao plemenite karakterne crte, a zahvaljujući svojoj moralnoj vrednosti stekao je naklonost naroda; međutim, **kad se našao u ovom iskušenju, njegova vera se pokolebala i pokazala se ljudska slabost. U svakome je video uhodu i izdajicu.** U trenutku velike opasnosti, David je postojano i s čvrstom verom gledao u Boga, pa mu je Bog i pomagao da pobedi filistejskog džina. Uzdao se u Boga i išao u njegovo ime. Ali kad je bio odbačen i progonjen, **nevolja i jad učinili su da skoro izgubi iz vida svog nebeskog Oca...** Svaki pogrešan korak koji učine deca Božja, znak je nedostatka vere. Kad dušu obuzme tama i kad nam ustreba videlo i Božje vođstvo, moramo otvoriti oči; iza tame postoji svetlost. **David nije smeo posumnjati u Boga ni za trenutak. Imao je sve dokaze da se u njega pouzda: bio je pomazanik Gospodnji, te su ga i usred najvećih opasnosti štitili Božji anđeli;** bio je naoružan hrabrošću da učini čudesne stvari; i samo da je svoje misli, ne obazirući se na teškoće u kojima se našao, uputio sili i veličanstvu Božjem, mogao je naći mir čak i u senci smrti; mogao je s pouzdanjem ponoviti Božje obećanje: **'Ako će se i gore pomaknuti i humovi se pokolebati, opet milost moja neće se odmaknuti od tebe i savet mira kojega neće se pokolebati'** (Isaija 54:10)“ Elen Vajt, PiP, 657, 658. str. orig.

Izneo bih još jedan događaj gde je David ponovo slagavši pokušao da sačuva svoj život (1. Samuelova 21:1-2). Elen

Vajt je o tome pisala: „Kraljev sin se vratio u Gibeu, a David se požurio u Nob, grad udaljen samo nekoliko milja, koji je takođe pripadao Benjaminovom plemenu. Šator je bio prenesen u to mesto iz Šila i onde je služio veliki sveštenik Ahimelek. David nije znao gde da potraži utočište osim kod Božjih sluga. Sveštenik ga je posmatrao sa zaprepašćenjem dok je žurno ušao, očito sam, s izgledom koji je odavao brigu i žalost. Upitao je što ga je ovde dovelo. Mladić se neprekidno bojavao da će biti otkriven te je pribegao prevari. David je rekao svešteniku da ga je kralj poslao na tajni zadatak, koji je zahtevao brzu otpremu. **On je ovde pokazao nedostatak vere u Boga i njegov greh je prouzrokovao smrt velikog sveštenika.** Da je jasno izneo činjenice, Ahimelek bi znao kako da se ponaša da spasi svoj život. **BOG ZAHTEVA DA ISTINITOST OBELEŽAVA ŽIVOT NJEGOVOG NARODA ČAK I U NAJVEĆIM OPASNOSTIMA.**“ Elen Vajt, PIP, 656. str. orig.

Takođe bih izneo još jedan dokaz da moramo da se držimo istine kad nam je život ugrožen: „Ne živi čovek o samom hlebu, no o svakoj reči koja izlazi iz usta Božjih.’ Hristov sledbenik često dospe tamo gde ne može služiti Bogu i produžiti svoje svetovne poduhvate. Možda izgleda da će poslušnost nekom jasnom Božjem zahtevu lišiti čoveka osnovnih sredstava. Sotona će ga navoditi da poveruje kako mora žrtvovati **OSVEDOČENJE SVOJE SAVESTI**. Međutim, jedino što postoji na ovom svetu na što se možemo osloniti je **BOŽJA REČ** ’Tražite najpre carstvo Božje, i **PRAVDU NJEGOVU**, i ovo će vam se sve dodati.’ Matej 6:33. Čak i u ovom životu nije za naše dobro odvojiti se od volje našeg nebeskog Oca. Kada usvojimo silu Njegove reči, nećemo slediti **SOTONINE PREDLOGE** da bismo **DOBILI HRANU** ili **SPASILI SVOJ ŽIVOT**. Naše jedino pitanje biće: Šta je **BOŽJA ZAPOVEST** i šta je Njegovo **OBEĆANJE**? Znajući

ovo mi ćemo **POSLUŠATI PRVO** i imati poverenja u **DRUGO**." Elen Vajt, Čeznja vekova, Kušanje, 12. odeljak.

Što ćemo reći za Abrahama, oca vjere? E u njegovom slučaju Abraham je pogriješio što je lagao da mu je Sara žena i sto je rekao da mu je sestra. Pogledajmo sto nam Duh proštva kaže o istome i o čemu se zapravo radilo: "Tokom svog boravka u Egiptu Abraham je pružio dokaz da on nije slobodan od ljudskih slabosti i nesavršenstva. Prikrivajući činjenicu da je Sara njegova žena, on je iznevjerio božansko povjerenje i pokazao nedostatak uzvišene vjere i hrabrosti što ih je svojim životnim primjerom tako često i plemenito pokazivao.

Rekao si da za Avrama i Saru da se slažeš da je Avram lagao. (1. Mojsijeva 12:11-20). Hteo bih samo da te dopunim, pošto si prihvatio da je Avram pogrešio, jer je slagao da mu je Sara žena i prekršio Božju zapovest. Elen Vajt još nešto tu kaže: „Za vreme svog boravka u Egiptu Avram je pokazao da on nije bio bez ljudskih slabosti i nesavršenosti. Prikrivajući činjenicu da je Sara njegova žena, **pokazao je nepovjerenje u božansku zaštitu**, jedan nedostatak one uzvišene vere i hrabrosti koje su tako često i plemenito obeležavale njegov život.“ Elen Vajt, PiP, 130. str. orig.

„Marija, Josip i Isus bježe u Egipat. Sakrivaju Sina Božjeg. Zamislimo da je car trazio Marijine rođake i pitao gdje je Isus. I oni imaju dvije opcije. Prvo da kažu: "**Ne znamo gdje je**" ili drugo: "**Eto pobjegli su u Egipat**".

Ponovo si upotrebio reči **zamislino** umesto **tako govori gospod**. Nigde u celoj drugoj glavi u Mateju ne piše da je iko na zemlji znao da su Josif i Marija dobili instrukcije od

Boga preko anđela da se sklone u Egipat, a ti si već zamislio njihove rođake (Matej 2:13-15).

„Vidimo kako je Herod tražio da se djeca pobiju. Ali anđeo Gospodnji dolazi Josipu i kaže mu da bježe i da se sklone. Zapazimo, to je bilo protiv kraljeve zapovijedi zato što je u pitanju život. Zamislimo da je Josip rekao anđelu Gospodnjem: "ma nećemo mi lagati cara Heroda ni njegove ljude koji nas žele pobiti, ostat ćemo ovdje i Bog će se postarati za nas". To bi bio grijeh. Čovjek i Bog moraju zajedno raditi. Međutim ima situacija kada samo Bog mora raditi, a nekada je samo do čovjeka u smislu da daje 100% od sebe i onda će mu Gospod pomoći. Bez Njega mi ne možemo učiniti ništa. Ali to ne znači da s Njim nemamo što raditi. Da se podsjetimo opet ovog stiha: „...jer nijedna laž nije od istine.“ 1. Ivanova 2:21“.

Ponovo si upotrebio reč **zamislimo** i bavio si se **pretpostavkama**, a nisi se vodio Božjom mišlju **tako govori Gospod**. Mnogi upravo ovim putem dožive brodolom vere, jer se ne pouzdaju u Božju reč, već na svoje **pretpostavke** i **zamisli**. U stihu nigde ne piše da bi Josif i Marija **lagali Iroda**. Takođe si rekao da su mogli reći anđelu da će ostati tu, jer će se Bog pobrinuti za njih. Upravo se Bog i postarao za njih kada je poslao anđela da im kaže šta da urade, i oni su znali da ih Bog šalje u Egipat da ih sakrije. Šta Elen Vajt govori za anđele? „Sotonina sila i zloba, mogla bi nas s pravom uznemiravati kad ne bismo imali zaštitu i oslobođenje u nadmoćnoj sili našega izbavitelja. Mi sa brigom osiguravamo svoje kuće rezama i bravama da bismo sačuvali svoje vlasništvo i svoj život od svih ljudi, ali retko mislimo na zle anđele koji neprestano pokušavaju da nam se približe, a protiv čijih napada smo nemoćni da se branimo svojom snagom. Kad bi

im bilo dopušteno oni bi poremetili naše misli, pokvarili naše zdravlje, uništili naš imetak i naš život. Njihova jedina radost jeste da donose nevolju i propast. Strašno je stanje onih koji se odupiru Božjem uticaju i popuštaju sotoninim iskušenjima sve dok ih Bog ne prepusti vlasti neprijatelja. Ali, oni koji idu za Hristom uvek su sigurni pod njegovom zaštitom. **Moćni anđeli poslati su sa neba da ih štite. Sotona ne može da probije stražu koju je Bog postavio oko svog naroda.**“ Elen Vajt, Mar 130.2. A Biblija nam govori: „Anđeo GOSPODNI utaboruje se oko onih koji se boje njega, i izbavlja ih.“ Psalm 34:7.

Kada Božji Zakon bude proglašen nevažećim a crkva izrešetana vatrenim kušnjama kojima će biti podvrgnuti svi koji žive na Zemlji, veliki broj onih za koje se smatra da su iskreni, okrenut će se zavodljivim duhovima, postat će izdajice koje će izdati svete istine. Dokazat će se kao naši najgori progonitelji. “I između vas samih postat će ljudi koji će govoriti izvrnutu nauku da odvrćaju učenike za sobom”; i mnogi će se okrenuti zavodljivim duhovima." {RH 8. June 1897} **Oni koji su otpali u vrijeme nevolje** nosit će lažno svjedočanstvo i izdat će svoju braću da bi osigurali vlastitu sigurnost. Oni će dojavljivati gdje se njihova braća kriju dovođeci vukove na njihov trag. Krist nas je na ovo upozorio da ne bismo bili iznenađeni zbog okrutnog, neprirodnog ponašanja naših prijatelja i rođaka." {RH 20. Decembar, 1898} "Trebamo shvatiti da se moramo osloboditi svih ruku osim ruke Isusa Krista. Pokazat će se da smo imali lažne prijatelje koji će nas izdati. Rođaci koje je neprijatelj prevario mislit će da služe Bogu time što nam se protive i ulažu najveće napore da nas dovedu na teška mjesta nadajući se da ćemo se odreći svoje vjere. Ali mi možemo vjerovati Kristovoj ruci koja nas drži u mraku i opasnosti." {Ms 21,1889}

Neki će izdavati iz mržnje braću a neki iz straha za vlastiti život. Čim su oni nas izdali zbog straha automatski su otpali od istine. Oni će dovoditi vukove na naš trag, dok će misliti da Bogu službu čine time sto govore "navodno istinu". Ellen White takav postupak naziva "okrutno i neprirodno".

Ona je ove citate upotrebila u kontekstu poslednjeg vremena kada je pečaćenje ljudi završeno i to dobro znaš. Međutim, nigde u tim citatima ne piše da su trebali da lažu. Takođe znamo da je to grupa ljudi koji su iz događaja gde je vreme milosti završeno i gde će u tim ljudima biti misli samo zle i da je njihov bog otac laži koji je ubica ljudi od početka (Jovan 8:44). U srcu ljudi koji budu zapečaćeni Božijim pečatom biće isklesan Božiji karakter: „Ko je nepravedan, neka i dalje čini nepravdu. Ko je pogan, neka se i dalje pogani. A ko je pravedan, neka i dalje čini pravdu, i ko je svet, neka i dalje bude svet.“ Otkrivenje 22:11. „Ovo je moja zapovest: Da volite jedan drugoga kao što sam ja voleo vas. Veće ljubavi niko nema od ove: da ko svoj život da za svoje prijatelje.“ Jovan 15:12-13.

1.samuilova 16:1-3 Poput Samuela, koji je, uz Božji blagoslov, rekao samo dio razloga zašto je putovao u Betlehem u burnim vremenima kako bi zaštitio vlastiti život, možemo iskreno reći samo nešto od onoga što znamo za određenu stvar kako bismo spasili svoje živote ili živote drugih. To nije laganje ako skrivamo nekoga i kažemo da nije ovdje jer spašavamo nečiji život. To Bog ne gleda kao kršenje Njegovog Zakona, i to nisu usne lažljive koje Bog mrzi.“

Citat koji si koristio da bi opravdao laž, iako tu opet nigde ne piše da je neko lagao jeste 1. Samuelova 16:1-3: „I reče GOSPOD Samuelu: 'Dokle li ćeš ti tugovati nad Šaulom kad

sam ga ja odbacio da više ne kraljuje nad Izraelom? Napuni rog svoj uljem i kreni: šaljem te k Jišaju Betlehemcu, jer sam među njegovim sinovima video za sebe kralja.' A Samuel reče: 'Kako da idem? Ta ako Šaul to čuje, ubiće me.' Ali GOSPOD reče: 'Uzmi sa sobom junicu pa reci: 'Došao sam žrtvovati GOSPODU.' Onda pozovi Jišaja na žrtvu, a ja ću te poučiti šta ćeš činiti, te ćeš pomazati onoga koga ti kažem.'"

U stihovima nigde ne piše da je prorok Samuel ikoga lagao. On je zaista išao da prinese žrtvu kako mu je Gospod i rekao. Dokaz je 1. Samuelova 16:4-5: „Učini Samuel to što je GOSPOD rekao i ode u Betlehem. A starešine grada zadržtaše zbog njegova dolaska, i rekoše: 'Dolaziš li s mirom?' On reče: 'S mirom: došao sam žrtvovati GOSPODU. Posvetite se i dođite sa mnom žrtvovati.' I posveti on Jišaja i njegove sinove te ih pozva na žrtvu.“

Međutim, zanimljiva stvar u tvojim rečima koja je kontradiktorna sa tvojim sledećim rečima jeste da je Samuel rekao samo deo istine, iako vidimo kroz stihove da ništa nije lagao. Prethodno je bitno naglasiti da je Samuel to uradio u skladu sa Božjom voljom, a ne svojom. Bog mu je rekao šta da uradi i on nije sam odlučio šta da uradi, nego ga je poslušao od reči do reči. Zatim, treba razjasniti šta znači skrivanje nekoga radi spašavanja nečijeg života, a šta govorenje polovične istine u Samuelovom slučaju. Kako prilikom sakrivanja nekoga može da se kaže polovična istina, ako na pitanje „Gde je on?“ ne može da se odgovori drugačije osim „Nije ovde“, a znamo da jeste ovde? To nije govorenje polovične istine, nego direktno laganje. Te dve situacije ne mogu da se porede, jer nisu iste, nema smisla to raditi.

2.Ljetopisa 18:18-22 Bog traži nekoga tko će namamiti Ahaba na rat, zatim daje dopuštenje lažljivom duhu da prevari Ahabove proroke. Da li se ovdje radi o laganju koje krši Božji Zakon? Apsolutno ne.“

Stih koji si izneo je: „A Mikaja reče: 'Zato čuj reč GOSPODNJU: Video sam GOSPODA gde sedi na svom prestolju, a sva vojska nebeska stajaše s Njegove desne i s Njegove leve strane. I GOSPOD reče: 'Ko će zavesti Ahaba, kralja Izraelovog, da ode i padne u Ramot-Gileadu?' I jedan govoraše rekavši ovako, drugi pak rekavši onako. Tada istupi jedan duh i stade pred GOSPODA te reče: 'Ja ću ga zavesti.' A GOSPOD mu reče: 'Kako?' On pak reče: 'Izaći ću i biti lažljiv duh u ustima svih njegovih proroka.' A Gospod reče: 'Zavešćeš ga, a i uspećeš. Idi i učini tako.' Zato sad, evo: GOSPOD je stavio lažljiv duh u usta tih tvojih proroka, ali ti GOSPOD proriče zlo.“ 2. Dnevnika 18:18-22

Prvo da vidimo kakav je bio čovek kralj Ahab i da li je bio veran Bogu?

Elen Vajt piše: „Dve godine pre Asine smrti, Ahav je počeo da caruje u Izrailjevom carstvu. Od samog početka, njegova vladavina bila je obeležena neobičnim i STRAŠNIM OTPADNIŠTVOM. Njegov otac, Amrije, osnivač Samarije, 'činjaše što je ZLO PRED GOSPODOM, i gore činjaše od svih koji behu pre njega' (1. Carevima 16,25); ali AHAVOVI GRESI BILI SU JOŠ VEĆI. On je učinio više da bi 'razgnevio Gospoda Boga Izrailjevog', 'više od svih careva Izrailjevih koji behu pre njega', 'malo mu beše što hođaše u gresima Jerovoama, sina Navatovog'. (1. Carevima 16,33.31). Nezdovoljan ulogom da samo podržava oblike bogoslužnja, kojih su se držali u Vetilju i Danu, drsko je poveo narod u najstrašnije neznaštvo, odbacujući služenje Gospodu i prihvatajući VALOVO BOGOSLUŽENJE. Oženivši se Jeza-

veljom 'kćerju Etvala, cara Sidonskoga, i otide, te SLU-
ŽAŠE VALU, i KLANJAŠE MU SE. I načini oltar Valu u
domu Valovu, koji sazida u Samariji'. (1. Carevima
16,31.32) Pod zloćudnim uticajem Ahavove vladavine, Izra-
ilj je daleko odlutao od živoga Boga i pokvario svoje puteve
pred Njim.“ Istorija proroka i careva, 114, 115. str. orig.

Ovde vidimo da je Ahab služio bogu Valu, a znamo da iza
toga stoji sam sotona, čak je i ceo narod povukao za sobom
da služe bogu Valu i ostave Gospoda.

Hajde da vidimo ko je taj duh koji je došao pred Gospoda
da da predlog kako da zavede cara Ahava preko njegovih
proroka i da li to Gospod vara ili neko drugi i ko je OTAC
LAŽI.

Elen Vajt piše: „Kada je pitanje o bici postavljeno Miheju,
on je odgovorio na način koji se na prvi pogled čini čudnim.
'Idi i napreduj, jer će ga Gospod predati u ruke caru.' Pažlji-
vije razmatranje odlomka pomaže nam da uhvatimo ironiju
u Mihejinom glasu. 'Samo napred i uradite ono što vam je
savetovano. Ovo je poruka koju želite.' Ovaj put je Ahav bio
taj koji je bio nezadovoljan iako se činilo da je prorokova
reč bila ista kao ono što je već rečeno. On je bez poteškoća
otkrio podrugljivu notu u prorokovom glasu i zahtevao je da
zna Gospodnju poruku. Mihejeve reči su bile svečane i veli-
čanstvene: 'Video sam sav Izrailj rasejan po brdima, kao
ovce koje nemaju pastira; i reče Gospod: Ove nemaju gospo-
dara: neka se s mirom vrate svaki svojoj kući.' Ahav se
okrenu Josafatu. 'Zar ti nisam rekao da mi neće prorokovati
ništa dobro, nego samo zlo?' Nedugo kasnije Mihejevo pro-
ročanstvo se ispunilo kada je Ahav izgubio život u bici za
Ramot Gilead. **SOTONA JE LAŽOV I VARALICA.** Ako
je moguće, prevariće i same izabrane. Ovo je tačno kada se
radi o prorocima, kao i prema svakom drugom ljudskom
biću. Ono što ne može učiniti preko lažnih proroka, poku-

šaće da uradi diskreditujući i suprotstavljajući se delu pravih proroka. U oba slučaja moramo biti svesni metoda testiranja proroka. Ne samo da treba da **OTKRIJEMO I ODBACIMO LAŽ** već moramo biti marljivi da **OTKRIJEMO I PRIMIMO ISTINU.**“ APAY 114.1,2

Vidimo da je taj zavodljivi duh bio sam **SOTONA OTAC LAŽI (Jovan 8:44)** i da je on nadahnuo proroke da zavedu i slažu Ahaba. Pismo samo kaže **ŠTA IMA ZAJEDNIČKO TAMA SA SVETLOM** (2. Korinćanima 6:14). A znamo da je **TAMA ĐAVO** a **SVETLO HRIST**.

"Kada ljudski zakoni dođu u sukob sa Rečju Božjom i Njegovim Zakonom, mi treba da se pokoravamo Zakonu Božjem, ma kakve bile posljedice. Zakonu ove zemlje [SAD] koji traži od nas da odbeglog roba predamo njegovom gospodaru, mi ne treba da se pokoravamo, i moramo biti spremni da snosimo posljedice takvog nepokoravanja. Rob nije svojina nijednog čoveka. Samo Bog je njegov zakoniti Gospodar, i čovek nema prava da jedno Božje stvarenje preuzima u svoje ruke i da postupa s njim kao sa svojim vlasništvom." {1T 143}

Nigde ovde ne piše da treba da lažemo da bi zaštitili nečiji život. Piše da se moramo pokoriti **BOŽIJEM ZAKONU A POSLEDICE PREPUSTITI BOGU**. Da li treba da izdamo nekoga ako znamo da je rob ili neko hoće nekoga da ubije? Naravno da ne, **JER KRŠIMO 6. ZAPOVEST** koja glasi **NE UBIJ**, a mi bi bili saučesnici u ubistvu i pokorili bi se ljudskom zakonu **IZA KOJEG STOJI SOTONA**. Imamo primer Savla kada je čuvao stvari sveštenicima i gledao kako kamenuju Stefana, iako on sam nije bacio kamen, ali se zalagao za njegovo ubistvo. Ali ne smemo ni lagati **JER KRŠIMO 9. ZAPOVEST** koja glasi **NE SVEDOČI**

LAŽNO NA BLIŽNJEG SVOG. Već se pouzdati u Gospoda i ostati mu verni do kraja znajući da je Bog sa nama i da će nam on priteći u pomoć i dati nam prave reči. **USAĐUJUĆI REČI „A ŠTA AKO“ U NAŠE SRCE MI POSTAJEMO NEVERNI I PADAMO POD ISKUŠE-NJE,** jer i time pokazujemo neveru u Boga, **A SVE ŠTO NIJE OD VERE GREH JE.** Čitali smo iz Duha proroštva da **BOG TRAŽI OD NAS DA SE DRŽIMO ISTINE ČAK I U NAJVEĆOJ ŽIVOTNOJ OPASNOSTI.** (PiP, David kao begunac). Videćemo iz Duha proroštva jedan od načina kako Bog radi kada štiti svoju decu.

„On je pobjegao k Samuelu u Ratnu, a prorok je, ne bojeći se kraljevog nezadovoljstva, dobrodošlicom prihvatio begunca. Samuelov je dom bio mirno mesto u poređenju sa kraljevskom palatom. Ovde, u brdima, Gospodnji uvaženi sluga je nastavio svoje delo. Grupa videlaca je bila s njim i oni su pomno proučavali Božju volju i s poštovanjem slušali reči uputa koje su silazile sa Samuelovih usana. Dragocene su bile pouke što ih je David naučio od ovog izraelskog učitelja. David je verovao da Šaulovim odredima neće biti naređeno da napadnu ovo sveto mesto, ali činilo se da nijedno mesto nije sveto za pomračeni um očajnog kralja. Davidova povezanost sa Samuelom izazvala je kraljevu ljubomoru da ne bi onaj kojeg se širom Izraela poštovalo kao Božjeg proroka svoj uticaj iskoristio za napredovanje Šaulova suparnika. Kad je kralj saznao gde je David, on je poslao glasnike da ga dovedu u Gibeu, gde je nameravao izvršiti svoju ubilačku nameru. Glasnici su pošli na put, nameravajući ubiti Davida, ali njih je nadzirao Onaj koji je veći od Šaula. Presreli su ih nevidljivi anđeli, kao i Baalama na putu da prokune Izraela. Počeli su prorokovati o onome što će se dogoditi u budućnosti i javljati slavu i veličanstvo Jehove. Tako je Gospod nadvladao bes čoveka i pokazao svoju silu da

obuzda zlo, dok je svog slugu okružio anđelima čuvarima. Vesti su došle i do Šaula dok je on željno čekao da mu David padne u ruke, ali umesto da primi Božji ukor, on je postao još ozlojeđeniji i poslao druge glasnike. Božji Duh je svladao i njih i oni su se pridružili prvima u prorokovanju. Kralj je poslao treće poslanstvo, ali kad su oni došli među grupu proroka, božanski je utjecaj sišao i na njih te su i oni prorokovali. Šaul je onda odlučio poći sam, jer je njegovo žestoko neprijateljstvo postalo nekontrolisano. Bio je odlučan da ne čeka drugu priliku da ubije Davida. Nameravao ga je ubiti vlastitom rukom bez obzira na posledice čim mu dođe nadohvat ruke. Ali Božji anđeo ga je susreo na putu i nadvladao ga. Božji Duh ga je nadzirao svojom silom i on je hodio i izgovarao molitve Bogu, prekidane proročanstvima i svetim pesmama. Elen Vajt, PiP, 653, 654. str. orig, David kao begunac.

U ovoj sceni vidimo da je David bežeći od Saula pobegao kod Samuila u Ramu. Međutim, kad je car to čuo naredio je svojim ljudima da ga dovedu u Gabu kako bi ga on ubio. Tri puta je poslao svoje ljude da odu i uhvate Davida, ali ih je sva tri puta zaustavio Bog preko anđela, koji su naredbom Božijom štitili Davida. Obuzeo ih je duh Božiji i oni su prorokovali. Saula je to razbesnelo. Iako je bio osvedočen da je to Božja ruka učinila, sam lično je krenuo na put u nameri da ubije Davida. I njemu se isto desilo što i njegovim ljudima.

Ova scena je veoma ohrabrujuća za svakog smrtnog čoveka: „Pomoć je meni od GOSPODA koji stvori nebo i zemlju. On neće dati da ti se omakne noga: ne drema onaj koji tebe čuva. Gle, ne drema i ne spava čuvar Izraelov. GOSPOD je tvoj čuvar, GOSPOD je sena tvoja s desnice tvoje ruke. Neće ti sunce nauditi danju ni mesec noću. GOSPOD će te čuvati od svakoga zla, on će čuvati dušu

tvoju. GOSPOD će čuvati tvoj izlazak i dolazak, odsada pa doveka.“ Psalam 121:2-8.

„NIJEDNA LAŽ nije od istine.“ Tko god, prema tome, odbaci istinu bira neistinu. Postoje mnogi ljudi koji se ponose svojim poštenjem, koji se usprkos tome kriju ispod neistine. Oni možda sami ne govore namjerno laži, ali istina je cielina, i tko god namjerno odbaci bilo koju istinu koja dođe do njega, time odbacuje cijelu istinu. Taj dio istine koji bira da zadrži, on pretvara u laž. Rim. 1 25. Sotona djeluje „sa svom silom i znamenjima i lažnim čudesima, i sa svim nepravednim zavaravanjem u onima koji propadaju jer nisu prihvatili ljubav istine da bi se spasili.“ 2. Sol. ii 9, 10. I svi koji ne prihvate ljubav istine sigurno će propasti, jer je samo ona štit i oklop.“ Vidi Ps. 41,4. (E.J. Waggoner - Pouzdan temelj)“

„Ovo je predivan citat, odličan. Ovaj stih se pogrešno shvaća. Mi apsolutno trebamo biti ljudi istine. Ovo je mnogo dublje nego što mi mislimo. O čemu se radi? Da li onaj koji odbije istinu, onaj koji odbije da čuje istinu, da li on/ona laže na istinu? Apsolutno. Taj bira laž i podržava laž i nema ljubavi prema istini. To je ono što Waggoner govori citirajući Bibliju. Takvi nisu prihvatili ljubav prema istini i Gospod ih prepušta obmanama koje vole za koje misle da su istina. A kako ćemo znati što je istina? Ne smijemo zauzeti stav i reći: "ja to znam i ja ne trebam ništa da provjeravam, ja sam to proučavao/proučavala." To je laganje na istinu i neiskrenost prema Bogu i blišnjima.“

Nadam se da je ovaj stav na kraju koji si napisao, da treba proveravati, i dalje tvoj stav i da ćeš proveriti jasne citate i sve o čemu je Elen Vajt pisala. Predložio bih ti da pročitaš celo 64. poglavlje iz knjige Patrijarsi i proroci pod naslovom

David kao begunac. Ako ti je zaista važno samo šta je istina bez obzira na sve, u tom odeljku ćeš je i naći. Iako sam ovde izdvojio neke stvari iz tog poglavlja, dovoljno je da se prihvati istina, ali na tebi ostaje šta ćeš dalje učiniti.